

PORANNA

wychodzi dwa razy dziennie: o godzinie 6-tej rano („Gazeta Poranna“). i o godzinie 2 popołudniu.

Ceny prenumeraty:

Abonament miesięczny we Lwowie za oba wydania gazety 2 korony.

Za codzienną dwukrotną dostawę do domu dopłaca się 60 halerczy.

Z przesyłką pocztową w kraju i monarchii:

miesięcznie . . . 2 K 50 h. z dwukrotną . . . 3 K — h.
kwartalnie . . . 7 „ 50 „ wysyłką . . . 9 „ — „
rocznie . . . 30 „ — „ pocztową . . . 36 „ — „

W Niemczech miesięcznie 4 K — h.
W innych państwach Zw. p. miesięcznie 5 „ — „

Ceny ogłoszeń: Za wiersz jednoszpaltowy petitowy lub jego miejsce 24 hal. Nadesłane za wiersz petitowy lub jego miejsce 80 hal. Po kronice wiersz 2 kor. Nekrologia za wiersz petitowy 60 hal. — Drobne ogłoszenia po 6 hal. za wyraz, wyrazy tłustymi czcionkami liczą się podwójnie. — Numer pojedynczy we Lwowie 4 hal., na prowincyi 6 hal.

Nr. 287

Lwów, czwartek 21. września 1911.

Rok 1.

Sprawy wewnętrzne.

Konferencya zastępców Koła polskiego z br. Gautschem w sprawie kanałów.

Wiedeń. (Tel. wł.) Wczoraj o godz. 3:30 popołudniu odbyła się u prezydenta ministrów br. Gautscha konferencya z przedstawicielami Koła polskiego. Na konferencji zjawili się pp. Biliński, Stapiński, Ptas, Leo i minister Zaleski, który umyślnie na tę konferencyę przyjechał z Truskawca od łóża chorego ojca. Konferencya dotyczyła sprawy budowy dróg wodnych. Dziś o godz. 4 po południu obrady zostaną na nowo podjęte i ukończone, poczem będzie wydany oficjalny komunikat o wyniku obrad.

Sejmy.

Sejm dolno-austrycki

Wiedeń. (TBK.) Sejm Dolnej Austrii rozpoczął wczoraj obrady. Na początku posiedzenia przedstawił się nowy namiestnik br. Bientherth. Odczytano szereg wniosków i interpelacji w sprawie niedzielnych demonstracji i rozruchów wiedeńskich.

Przemawiał p. Steiner uzasadniając nagłość wniosku z żądaniem wynagrodzenia straż z funduszków zapomogowych wszystkim tym osobom, które poniosły straty podczas demonstracji.

Sejm czeski.

Praga. (TBK.) Wczoraj po godz. pół do 12 otwarto sesję Sejmu czeskiego. Namiestnik ks. Thun, przedstawivszy się Sejmowi, wygłosił mowę. Oświadczył, że będzie dumny, jeśli będzie mógł skutecznie poprzeć czynności Sejmu i zapewnić, że wszędzie użyje najwyższej autonomicznej magistraturze kraju usilnego poparcia.

Mowca zaznaczył konieczność pokojowego współdziałania obu narodowości. Rząd we wszystkich krajach, w których wyrażono życzenie, zwołał Sejmy choćby na krótką sesję. Sejm czeski zbierze się w późniejszym czasie, aby podjąć regularną czynność. Obecna sesja, jakkolwiek krótka, ma doniosłe znaczenie, gdyż ma przygotować prace dla późniejszej sesji. Obecny Sejm ma zbudować drogę i stworzyć warunki po temu, aby wreszcie raz wrócili w kraju normalne stosunki parlamentarne i aby oba tak szczęśliwe narody mogły wszystkie swe siły, wolne od walk narodowościowych, poświęcić własnemu rozwojowi.

Następnie wezwał namiestnik posłów do zgodnej pracy.

Praga. (TBK.) Na wczorajszym posiedzeniu Sejmu po wysłuchaniu mowy namiestnika ks. Thuna załatwiono formalności i odczytano przedłożone wnioski, między nimi wniosek p. Czelakowskiego w sprawie ustawowego uregulowania szkół mniejszości. Wniosek ten kończy się wnioskiem formalnym, aby sprawę tę Sejm przekazał komisji narodowo-politycznej. P. Stehla i tow. przedłożyli wniosek o wybranie nieustającej komisji drożyznianej.

Echa krwawej niedzieli.

Pogrzeb zabitego robotnika.

Wiedeń. (Tel. wł.) W dzielnicy „Ottakring“ panuje spokój. Wyjątkowe zarządzenia policji pozostają na razie jeszcze w mocy.

Pogrzeb zabitego robotnika odbędzie się dziś po południu. Spodziewają się ogromnego uczestnictwa publiczności. Stronnictwo socjalno-demokratyczne d starczy straży porządkowej. Jeśli przebieg pogrzebu będzie spokojny, policja prawdopodobnie już dzisiaj zniesie zarządzenia wyjątkowe.

Ofiara niedzielnych demonstracji.

Wiedeń. (Tel. wł.) Radca policji Frömmel, który, jak wiadomo, został ranny podczas demonstracji niedzielnych, ma się źle. Lekarze wprawdzie nie obawiają się o jego życie, ale w każdym razie oświadczają, że stan jego jest poważny.

Procesy przeciw ekscedentom.

Wiedeń. (TBK.) Wczoraj przed sądem powiatowym odbywały się rozprawy przeciw ekscedentom niedzielnym. Siedmiu z nich skazano na karę aresztu od tygodnia do trzech.

Sankeya ustaw.

Wiedeń. (TBK.) Cesarz udzielił sankeyi uchwalonej przez Sejm galicyjski projektem ustaw, upoważniającym Radę powiatową w Buczaczu do zaciągnięcia pożyczki w kwocie 300 000 koron, a Radę powiatową w Limanowej — 25.000 koron.

Z Węgier.

Premier węgierski o drożyznie mięsa.

Budapeszt. (TBK.) Deputacya kongresu krajowych przemysłowców mięsa zjawiała się wczoraj u prezydenta gabinetu hr. Khuen-Hedervarego pod wodzą p. Vaszonyiego w spra-

wie drożyzny mięsa. Hr. Khuen-Hedervary podniósł w odpowiedzi, że stosunki drożyzniane są nieznośne i że w tym kierunku trzeba coś(!) uczynić. Szczegółów minister nie może podać do wiadomości, bo rokowania są w toku. Zapewnia, że ma interesy ludności zawsze na oku; zaznacza, że z powodu drożyzny mięsa cierpią nietylko mieszkańcy miast, ale i rolnicy, bo cena bydła podskoczyła niemożliwie i trudno pozostawić je na cele opasowe. Co do importu bydła i mięsa są pewne trudności do zwalczenia. Nie powinniśmy dlatego, że gdzieś istnieje jakiś paragraf, któryby zarządzenia takiego nie dopuszczał, utrzymywać w mocy ten paragraf, choćby ludność ginęła z głodu. Trzeba go odpowiednio do zmienionych stosunków zmodyfikować. (Żywe potakiwania i oklaski). Powinniśmy się starać o zabezpieczenie niezbędnych potrzeb życia i rozwiązanie takie, abyśmy uwolnieni zostali z tej sytuacji przymusowej i by można było sprowadzić ulgę w obecnem położeniu. (Oklaski).

Instrukcyje do rokowań w sprawie mięsnej.

Budapeszt. (TBK.) Wczoraj odbyła się Rada ministrów, na której przyjęto informacyę, jakie mają otrzymać węgierscy referenci fachowi do rokowań swych z rządem austriackim w sprawie mięsa argentyńskiego. Rokowania te rozpoczną się w sobotę w Wiedniu.

Sprawy zagraniczne.

Śmierć Stołypina.

Jeszcze szczegóły zamachu.

Petersburg. (TBK.) „Nowoje Wremia“ donosi, że służby bezpieczeństwa w Kijowie podczas uroczystości carskich nie powierzono generał-gubernatorowi, tylko szefowi policji Kurłowowi. Kuljabko, który podlega szefowi policji, wydał sam bilet wejścia do teatru Bagrowowi, nie zawiadomiwszy o tem szefa.

Kijów. (TBK.) Były szef policji politycznej w Kijowie Kuljabko oświadcza, że nieprawdą jest, jakoby dał Bagrowowi swój rewolwer.

Nie pomogło!

Kijów. (Pet. Ag. tel.) Stołypin otrzymał przed śmiercią od rodziców Bagrowa w Berlinie następujący telegram: Wstrząśnięci strasznym czynem naszego szalonego syna prosimy Boga o pańskie zupełne wyzdrowienie.

Aresztowanie ojca Bagrowa.

Kijów. (TBK.) Ojca Bagrowa aresztowano na granicy.

Obecnie więc znajdują się już wszyscy członkowie rodziny Bagrowa w więzieniu.

„Dobra mina do złej gry“.

Kijów. (TBK.) Car wysłał do generał-gubernatora reskrypt, w którym wyraża radość z powodu pełnego zapału przyjęcia, jakiego doznał ze strony wszystkich sfer ludności.

W reskrypcie tak dalej powiedziano: „Nasze przejęte radością usposobienie zamącił potępienia godny zamach, wykonany w mej obecności na wiernego sługę, prezydenta ministrów, który zawsze mężnie spełniał swe obowiązki. Płynące zewsząd manifestacje szczerego oburzenia z powodu tej zbrodni świadczą, że cała prawowiernie myśląca ludność Kijowa i innych przez nas zwiedzanych miejscowości, szczerze pragnęła uroczyście powitać swego monarchę i podzielała jego uczucia. Deputacja sześciu gubernii zachodnich, w których obecnie wprowadzono ziemstwa, przekonała mnie, że wszystkie warstwy ludności, zgodnie z moimi intencjami, pragną swych sił i wiedzy używać ku dobru i korzyści ojczyzny“.

W końcu poleca car generał-gubernatorowi, ażeby wszystkim publicznie podziękował za przyjęcie.

Czy szczerze?

Kijów. (TBK.) Jak generał gubernator donosi, car odjeżdżając z Kijowa oświadczył, iż zaleca tak towarzystwom, jak i poszczególnym osobom, aby się powstrzymały od wszelkich gwałtów i wywoływania rozruchów.

Początki pogromów.

Kijów. (TBK.) Onegdaj wieczorem napađnięto na ulicy kilku żydów i raniiono ich.

„Czarne duchy“ Rosyi.

Moskwa. (TBK.) Związek październikowców w deklaracji wzywa wszystkich zwolenników porządku i wolności, aby zjednoczyli się celem ratowania Rosyi od zguby jaką jej gotują polityczne stronnictwa lewicy.

Petersburg. (Pet. Ag. Tel.) Wczoraj odbyło się liczne zgromadzenie przedstawicieli organizacji narodowo-monarchistycznych. W płomiennych mowach wskazywano, że „najmniejsza koncesja ze strony społeczeństwa rosyjskiego dla rewolucjonistów i szczepów nierosyjskich byłaby największym tchórzostwem“. Przyjęto rezolucję, wypowiadającą zdanie, że odstępowanie od rosyjskich narodowych zasad w obecnych warunkach byłoby zachętą dla terrorystów.

Składki na pomnik Stołypina.

Petersburg. (TBK.) Udają się stąd liczne deputacje z wienkami do Kijowa. Związek wszechrosyjski wzywa do składek w całym państwie na pomnik dla Stołypina.

Praga-Petersburg.

Praga. (TBK.) Przewodniczący czeskiej Rady narod. Podlipny otrzymał z Petersburga od prezydium Rady ministrów telegram z podziękowaniem za współczucie, wyrażone z powodu zamachu na Stołypina.

Hiszpania w przededniu rewolucyi.

Położenie w kraju jest krytyczne!

Berlin. (Tel. wł.) „Berl. Ztg. am Mittag“ donosi z Madrytu: Rząd hiszpański już obecnie nie dementuje wiadomości o tem, że położenie jest krytyczne. Z każdym dniem okazuje się coraz jaśniej, że rozruchy mają charakter rewolucyjny i zmierzają do obalenia monarchii.

Prezydent ministrów Canalejas oświadczył kilku dziennikarzom, że ruch zwraca się przede wszystkim przeciwko armii i jest natury anarchistycznej.

Z Walencji donoszą że około 3000 rewolucjonistów udaje się z miasta do miasta i proklamuje wszędzie rzeczpospolicą. Obecnie zdążają oni do miasta Játira.

Proklamowany w Madrycie strajk jeneralny ma się odrazu z całą forsą rozpocząć. Po-

nieważ także kolejarze chcą w nim wziąć udział, przeto stanowisko rządu staje się jeszcze bardziej utrudnione.

Spokój przed burzą.

Madryt. (TBK.) W Barcelonie, Bilbao, Seville, Saragossie i Walencji panuje spokój. Aresztowania trwają dalej. W wielu gminach w prowincjach Victoria i Walencya przyszło do rozruchów.

Madryt. (TBK.) Panuje tu zupełny spokój. Aresztowano 300 osób, między niemi wiceprezesa ogólnego Związku robotników. Komunikacja nie jest przerwana. Wojsko strzeże fabryk, warsztatów, klasztorów i budynków publicznych.

„Odsiecz“ zbuntowanym miastom.

Walencya. (TBK.) Wysłane stąd wojska uwolniły miasta Alcirę i Cullerę z rąk rewolucjonistów i przywróciły spokój.

Salwy w Bilbao.

Bilbao. (TBK.) Niepokoje trwają dalej. Trzystu strajkujących usiłowało odbić przywódcę, uwięzionego przez policję. Policya i wojsko dały salwę.

O Marokko.

Niemcy boją się tylko boga... Marsa!

Berlin. (TBK.) Jak dzienniki doniosły, wczoraj przed rozpoczęciem giełdy banki otrzymały bardzo liczne(!) polecenia sprzedaży. Z tego powodu reprezentanci wielkich firm bankowych udali się do ministerstwa spraw zagranicznych, gdzie podsekretarz stanu Zimmermann oświadczył im, że kwestya marokkańska za 2 do 3 dni będzie pomyślnie załatwiona i upoważnił reprezentantów banków, by z tego oświadczenia zrobili dowolny użytek. Wskutek tego oświadczenia ustał dalszy spadek kursów.

Berlin. (TBK.) Biuro Wolfa donosi: Informacje dzienników o rzekomej konferencji reprezentantów banków z podsekretarzem stanu Zimmermannem są nieprawdziwe, gdyż konferencya taka nie odbyła się, tylko, jak się dowiadujemy, podsekretarz stanu na zapytanie oświadczył, że nie widzi powodu do zapowiedzianego przez tych panów wrzenia na giełdzie z powodu sprawy marokkańskiej. Niema wogóle powodu do paniki giełdowej. Rokowania w sprawie marokkańskiej są prowadzone dalej i jest nadzieja, że zostaną wkrótce pomyślnie ukończone.

Z kraju.

Reforma wyborcza do Rady miejskiej w Krakowie.

Kraków. (Tel. pryw.) Komisya dla reformy statutu miejskiego odbyła onegdaj posiedzenie pod przewodnictwem prez. Lea. Przedłożono trzy projekty reformy gminnej ordynacyi wyborczej. Pierwszy, zjednoczonych klubów demokratycznych Rady m., proponuje utrzymanie dotychczasowych kuryi wyborczych w zmienionej formie, rozszerzając prawo wyborcze także na nieopodatkowanych i tworząc dla nich osobną kuryę. Według tego projektu byłoby 80 radnych wybranych w kuryach dotychczasowych, a 5 do 10 w kuryi nowej; nie jest jeszcze ustalone, czy będzie to kurya powszechna, czy tylko dla nieopodatkowanych. Drugi projekt, p. Daszyńskiego, opiera się na czteroprzymiotnikowym prawie głosowania. Trzeci projekt, p. Federowicza, przewiduje tylko dwie kurye, opodatkowanych i nieopodatkowanych. Na onegdajszym posiedzeniu naszkicowali także swoje projekty ordynacyi gminnej radni: ks. Caputa i Porębski. Zastanawiano się dalej nad sposobem postępowania, aby sprawa powyższa mogła się łatwo skryształizować. Poleciono referentowi, aby do najbliższego posiedzenia,

które odbędzie się w przyszłym tygodniu, opracował szczegółowe ilustracje liczbowe, odnoszące się do wszystkich projektów. Uchwalono, że posiedzenia będą jawne; z posiedzeń będą wydawane komunikaty dla dzienników.

Sejmowa reforma wyborcza.

Projekt posła Starzyńskiego.

„Nowa Reforma“ podaje treść projektu reformy wyborczej do Sejmu, opracowanego przez posła Starzyńskiego. Wedle tego projektu Sejm galicyjski składać się będzie z 189 członków — w tem 12 wirylistów, 44 posłów wielkiej własności, 36 posłów z większych miast — wybieranych wedle § 17 ordynacyi wyborczej — dalej 10 posłów z tych samych miast — wybieranych jednak na podstawie § 16 ordynacyi wyborczej, 5 posłów z izb handlowych, 2 posłów z izb rękodzielniczych i 80 posłów z gmin wiejskich.

Przepisy ordynacyi wyborczej są następujące:

Posłów z wielkiej własności wybiera się wedle dotychczasowego sposobu. Co do 36 posłów z miast większych, to Lwów wybiera 9 posłów, Kraków 6, Przemyśl 2, Tarnów, Tarnopol, Stanisławów, Brody, Jarosław, Drohobycz, Biła, Nowy Sącz, Rzeszów, Sambor, Stryj, Kołomyja po jednym posle. Również po 1 posle wybierają miasta: Podgórze-Wieliczka, Bochnia-Wadowice, Gorlice-Jasło, Sanok-Krosno, Brzeżany-Złoczów. Dalej po 1 posle wybierają: Tarnopol ze Złoczowem i Brzeżanami, oraz Kołomyja ze Stanisławowem, Stryjem i Drohobyczem.

Lwów dzieli się na 9 okręgów wyborczych, Kraków na 6, Przemyśl na 2. Każdy okręg wybiera jednego posła.

Osobne postanowienia określają sposób wyboru w 2-mandatowych okręgach miejskich Tarnopol-Złoczów-Brzeżany, oraz Kołomyja-Stanisławów-Stryj-Drohobycz. Te dwumandatowe, niezależnie od poprzedniego podziału ustanowione okręgi, są przeznaczone dla Rusinów.

Kurya powszechnego głosowania obejmie owe 10 mandatów ze wszystkich miast, co do których to mandatów osobne podziały zostaną przeprowadzone. W kuryi tej prawo głosu będzie mieć każdy, kto ukończył 24 lat i od roku przynajmniej mieszka w danym okręgu.

Owe 10 mandatów podzielone zostaną na 5 okręgów 2-mandatowych, w których zachowany będzie system zabezpieczający reprezentację mniejszości.

Blizsze szczegóły tego podziału są jeszcze nieznanne — wiadomo tyle, że w 2 tych okręgach dwumandatowych rozstrzygać będzie bezwzględna większość głosów o wyborze — a w 3 innych wybrani będą ci dwaj z 3 kandydatów, którzy najwięcej stosunkowo głosów będą mieli za sobą.

W tych okręgach dwumandatowych będą też wybierani zastępcy posłów. Jeśliby jednak dwa mandaty się naraz opróżniły — zastępcy ci nie wchodzi w swe prawa, lecz przychodzi do uzupełniających wyborów.

Dla izb handlowych wyznacza ordynacya p. Starzyńskiego dla lwowskiej Izby 2 posłów, dla krakowskiej Izby 2 posłów, a dla brodzkiej 1.

Izby rękodzielnicze wybierają jednego posła w Krakowie, a jednego we Lwowie.

Prawo głosu mają tu przesi i zastępcy prezesów tych wszystkich korporacji rękodzielniczych, które liczą przynajmniej 20 członków.

Wybory z gmin wiejskich są pluralne; po 2 głosy mają zamieszkali na obszarze dworskim, opłacający wyższy podatek i żonaci.

Okręgi wiejskie o ludności mieszanej są trzymandatowe z 2 zastępcami. Głosujący mają jednak tylko 1 głos.

W trzymandatowych okręgach wybrani zostaną kandydaci mający stosunkowo największą liczbę głosów kolejno idącą. Wybory w razie pominięcia oficjalnego komitetu przez kandydata będą nieważne.

Dla zapewnienia tak Polakom jak i Rusinom przejścia ich kandydatów, proponuje p. Starzyński tzw. kandydatury oficjalne, któreby komitety z 15 członków złożone, a wybrane przez odnośne sfery sejmowe i miejscowe, wysuwały.

Liczba członków Wydziału wynosić ma nie 6, jak dotychczas, lecz 8.

Z Rady miejskiej.

(stw.) Oświetlali wczoraj ojcowie miasta przyczyny gnębiącej nas drożyzny wszelkimi sposobami: ten świecił zapałką, ów ogarkiem rozjaśniał, inny znów oślepił ją promieniami łukowej lampy, a jednak, jak często przychodziły na myśl złote słowa r. Olszewskiego:

„Drożyzna nie jest rzeczą, którą można tanimi słowami załatwić“,

jak często niektórzy mówcy w obliczu tak ważnej sprawy myśleli li tylko o własnej elokwencji, jak mimo zastrzeżeń komisji, że przychodzi na Radę z memoriałem w sprawie drożyzny mięsa, mówiono *de nihilo et de tenebris*, jak medykamentów na drożyznę mięsa szukano w budowie miejskiej cegielni, w zniesieniu akcyzy, w miążkim węglu i tanim opale i równie tanich mieszkaniach...

Rzeczy bezsprzecznie słuszne, równie dolegliwe i równy poklask galeryi przynoszące, ale w tym wypadku sprawie szkodzące, bo przecież o nic innego nie chodziło, jak o to, by za memoriałem stanęła zaręta, jedyna i stanowcza dyskusja, która by memoriał komisji aprowizacyjnej poparła i uplastyczyła.

Pod tym względem, z parlamentarnego punktu widzenia dyskusja wczorajsza była — słaba, rozbieżna i silnych wytycznych niejednokrotnie pozbawiona; przerzucała się w coraz to nowe dziedzińce, od *meritum* sprawy dalekie, a chwilami nawet godziła w jednolity i zwarty ton memoriału. Chyba, że zgodzimy się tu ze słowami r. Dwernickiego, iż te — nieliczne zresztą dyssonanse miały swą dobrą stronę: uwydatniały harmonię przeciwdrożynianego chóru!

Sprawę memoriału, który — opracowany przez komisję aprowizacyjną — ma być wniesiony do rządu — znacie w autentycznym brzmieniu z „Gazety Wieczornej“. Tam też podano 9 punktów rezolucji. Referował go r. Schleicher, który motywując stanowisko komisji, opowiadał wiele ciekawych szczegółów.

Z porównania cen mięsa we Lwowie okazuje się, iż we Wiedniu jest mięso o 40 hal. tańsze, niż we Lwowie, że subwencya rządu do Tow. gosp. wynosi aż... 100.000 kor. rocznie!

Referent wykazywał, że przy dobrej woli rządu dałoby się zupełnie usunąć złe skutki zbyt ostrych przepisów weterynaryjno-policyjnych. Osobny paragraf dotyczącej ustawy nakazuje uwzględniać stosunki miejscowe i oszczędzać zwierzęta rzeźne.

W dyskusji zabrał niepotrzebnie wiele czasu r. Blumenfeld, który najpierw powiedział, że memoriał jest całkiem niepotrzebny, czynił mu wiele zarzutów, poczem udowodnił, że miejski tani opał nie jest — miejskim tanim opałem, a zwracając się do drożyzny mięsa, jał czynić uwagi uwagi o drożyznie... węgla, chleba i mąki. Przedstawił wreszcie Radzie swój pogląd na sprawę „otrębów, czyli grysu“, grosza czynszowego i lichwy mieszkaniowej...

R. Soupper, wyraziwszy wdzięczność komisji za memoriał, szukał lekarstwa na drożyznę w zmianie polityki taryfowej i w otwarciu targów kontumacyjnych.

R. Olszewski nawoływał do utrzymania dyskusji w tonie poważnym, rzeczowym a solidarnym. To doda wagi i powagi memoriałowi, kiedy go deputacja do Wiednia zawiezie i tego od Rady komisja aprowizacyjna oczekuje. Węzeł drożyniany trudno jednym cięciem rozwikłać. — Winnych drożyzny jest wiele: stosunki światowe, państwowe, nasza nieszczęśliwa konjunktura polityczna, oraz od wieków trwająca preponderancja agrarna w naszym kraju. Winne jest wreszcie społeczeństwo, które nie ma zrozumienia dla idei konsumów

i kooperatyw, nie rozumie korzyści, płynących ze współdzielczej pracy. (Żywe oklaski).

R. Przygodzki: System polityki cło-wo-handlowej jest jedną z głównych przyczyn drożyzny. Cła ochronne są matką karteli i trustów, dążących do lichwiarskich zysków, do podniesienia *cout que cout* ceny produktów. — Daty statystyczne wykazują, że produkcya bydła nie jest przez rząd popierana — wzrost hodowli bydła cofa się wstecz. Dziś co dziesiąta krowa jest na obszarze dworskim, 90 proc. zaś jest w gminie, podobnie 96 proc. świń jest u hodowców drobnych, u ludności wiejskiej. Rząd z postulatami gminy i kraju nie liczy się wcale, nie odpowiada na rzeczowe memoriały. Drugą przyczyną jest kwestya polityki taryfowej.

R. Zakrzewski wytykał niedokładności stylistyczne w memoriale i uzasadniał konieczność wdrożenia kroków odpowiednich u miarodajnych czynników, poczem postawił wnioski, aby się zwrócić w tej sprawie do namiestnika, marszałka, prezydenta ministrów, prezesa Koła polskiego i ministra Galicyi.

R. Rybicki wyraził obawę, że sam memoriał i dyskusja nad nim nie zaradzą jeszcze złemu. Są usterki, które bez rządu usunąć możemy. Jako przykład podaje mowca kwestyę kartofli, które pięknie w tym roku-obrodziły, gdy w Niemczech i Czechach zawiodły. Należałoby to wykorzystać.

Było jeszcze w dyskusji „wiele rzeczy do rzeczy i wiele rzeczy od rzeczy“. R. Traczewski polemizował z r. Blumenfeldem, r. Dzieślewski mówił o drożyznie mieszkań, stawił rezolucje w sprawie budowy domów na urzędy i szkoły, w sprawie reformy podatku czynszowo-mieszkaniowego, budowy cegielni. Mówili wreszcie r. Thom i jeszcze Blumenfeld.

Trafnie ujął ramy, jakich należałoby się trzymać w dyskusji wiceprezydent Rutowski: Chodzi o koncentrację sił, o męskie i stanowcze wystąpienie; pomogą nam środki realne, a nie utopijne, w tej sprawie nie wolno rozwlekle gawędzić o spekulacjach, kartelach, giełdzie, ani też załatwiać rachunków politycznych, jak to czynią pewne sfery, które — jak mowca z humorem zauważył —

MAURZYCY LEBLANC.

29)

GRANICA.

POWIEŚĆ.

Z francuskiego tłómaczyła Zofia Habdankówna.

— Prokurator bezwątpienia będzie mego zdania. — Ah! nie pociągnie to się długo! Jutro Jorancé będzie wolny.

— Ale co to? Ktoś nadjeżdża — zawołała staruszka, spoglądając w okno.

Morestal zerwał się z krzesła i jednym skokiem rzucił się ku oknu.

Gościńcem pedził automobil.

— Prefekt! — zawołał. — Do licha! Rząd już został powiadomiony. Sędzia śledczy! Prokurator!... Oh! Oh! Zaraz tu będą... Prędko, matko, przyjmij ich w salonie... Ja powrócę natychmiast; włożę tylko kołnierzyk i surdut.

— Ojczel!

Morestal zatrzymał się.

— Czego chcesz, synu?

— Chcę z tobą pomówić.

— Owszem, ale odłożymy to na później, dobrze?

— Nie, ojczel, chcę z tobą pomówić natychmiast.

— Ah! jeśli tak, to chodź ze mną. Pomożesz mi się ubrać. Z pewnością Wiktor nie ma czasu.

I śmiejąc się wesoło, opuścił salon.

Mimowoli Marta zrobiła kilka kroków naprzód, jak gdyby zamierzała towarzyszyć Filipowi.

Filip zatrzymał się i oświadczył stanowczo:

— Nie, Marto, zostań tu z mamą... wolę być sam z ojcem...

— A jednak...

— Nie; jeszcze raz: nie. Wybacz mi. Później wytlómaczę ci wszystko.

I poszedł za ojcem.

Gdy znaleźli się w sypialni, Morestal zapytał:

— Czy to coś ważnego?

— Tak.

— Oh?

— Chodzi tu o rzecz bardzo ważną, jak sam zresztą zaraz o tem się przekonasz, mój ojczel... Chodzi tu o sytuację, w jakiej się znajduję, sytuację okropną, z której nie mogę się wydobyć bez...

Nie dokończył. Poruszony do głębi przybyciem sędziego śledczego i nagłą wizją przyszłych wypadków, zażądał rozmowy z ojcem. Chciał mówić, powiedzieć kilka słów, by mógł wybrnąć z niemiłej sytuacji. Ale co należało powiedzieć? Nie wiedział dokładnie. Ale wszystko, wszystko raczej, niż świadczyć fałszywie i podpisać swoim nieskalanem nazwiskiem nieprawdziwy protokół!

Szukał napróżno możliwego wyjścia. Jakże zatrzymać się nad przepaścią, w którą wciągały go siły przypadku, zbieg okoliczności i nieubłaganych faktów. Jakże przerwać łańcuch, którym otoczyło go okrutne przeznaczenie?

Pozostawało tylko jedno: wyznać natychmiast całą prawdę.

Wzdrygnął się, przejęty obrzydzeniem. Oskarżyć Zuzannę! Czy mógł gubić ją dla ocalenia siebie. — Nie, nie! To niemożliwe. Wolałby sto razy umrzeć, niż zhańbić młodą dziewczynę, choćby tylko w oczach swego ojca.

Morestal, ukończywszy swą toaletę, zapytał zartobliwie:

— Czy tylko tyle miałeś mi do powiedzenia?

— Tak... omyliłem się... — odparł Filip — sądziłem...

Sparł się o okno i objął wzrokiem łań-

cuch gór, ciągnących się w dali.

Zwrócił się ku Morestalowi:

— Czy jesteś pewny, że aresztowano was na terytorium francuskim?

— Ależ tak.

— Mogło się zdarzyć, że nie zauważywszy, przeszliście linię.

— Tak... w rzeczy samej... było tak nawet. Ale w chwili pierwszego napadu, jak i również w chwili aresztowania, znajdowaliśmy się na terytorium francuskim. To nie ulega najmniejszej wątpliwości.

— Bo pomyśl, ojczel, gdyby była choć najmniejsza wątpliwość...

— To co? Co chcesz powiedzieć?

— Chcę powiedzieć, że ta historia może pociągnąć za sobą zgubne dla nas skutki. Historia ta narobi hałasu.

— A cóż mnie to może obchodzić! Prawda przedewszystkiem, nieprawdaż? Z chwilą, gdy przyszedliśmy do przekonania, że mamy słuszność, musimy postąpić tak, by dowieść naszych praw i uwolnić Jorancé'a.

Zwrócił się do syna:

— Jesteś mego zdania, sądzę?

— Nie.

— Jaktó nie?

— Posłuchaj, mój ojczel; chwila jest bardzo ważna. Badanie sędziego śledczego, które się odbędzie, nie może być traktowane lekko. Będzie ono bowiem podstawą następnych badań. Sądzę, że powinniśmy się zastanowić i zdecydować z rezerwą... Należy działać z rozwagą.

— Należy działać, tak jak działa każdy dobry Francuz, gdy ma słuszność, — wrzasnął gniewnie Morestal — a gdy kto ma słuszność to ten niczego się nie obawia na świecie.

— Nawet wojny?

— Wojny! Co ty też pleciesz? Wojny! Przecież wojna nie może wybuchnąć z powodu takiego głupstwa. Niemcy ustąpią.

— Tak sądzisz, ojczel? zapytał Filip z uczuciem ulgi w głosie.

(C. d. n.).

przyjęłyby chętnie rekompensatę za drożyznę; zamiast kawału mięsa argentyńskiego, należałoby im przynieść głowę namiestnika na talerzu.

W końcu wreszcie r. Dwernicki wyposażył dyskusję w akcenty stanowcze i powiązał jej rwące się tu i owdzie końce: Jeżeli nie uzyskamy zupełnego usunięcia drożyzny, to położymy przynajmniej tamę jej ciągłemu wzrostowi. Nie możemy pozwolić na wygłodzenie miasta.

Interwencja u czynników miarodajnych powinna uzyskać przynajmniej taką obniżkę ceł, jaką ma Wiedeń; uzyskajmy przez naszych posłów otwarcie granic, umiejmy się postarać, aby nasi posłowie nie śmieli się we Lwowie pokazać, jeśli nie spełnią naszych postulatów. Mowca spodziewa się wiele po energii prezydenta.

W głosowaniu uchwalono rezolucję referenta, nadto rr. Zakrzewskiego i Dzieślewskiego.

Memoryał zawieszono do Wiednia deputacja złożona z prezydium, przewodniczącego komisji aprowizacyjnej i referenta.

Wobec drożyzny musiano przejść do porządku dziennego nad... porządkiem dziennym. Chociaż nie było porządku dziennego, były jednak sprawy przed porządkiem dziennym, na początku posiedzenia.

Uchwalono ciekawy wniosek r. Rybickiego, wzywający magistrat, aby się zastanowił nad opłatą, którą można pobierać od właścicieli domów, budujących wbrew przepisom zbyt wielkie kryte balkony, nawet wykusze. W ten sposób rozszerzają sobie tanim kosztem parcele i mają dłuższe pokoje. A przecież słupek powietrza nad gruntem gminnym należy do gminy. Mowca proponował, by za to pobierać wynagrodzenie, równe trzeciej części wartości gruntów pod balkonami. — Wniosek oddano do regulaminowego traktowania.

R. Blumenfeld upominał się o reformę akcyzy miejskiej, r. Zakrzewski o sprawę budowy domów dla służby elektrycznej, na co mu wicepr. Stahl odpowiadał.

Posiedzenie skończyło się po godz. 11-tej.

KRONIKA.

Kalendarzyk:

Dziś: 21. Rzym.-kat. Mateusza Ap.
Gr.-kat.: Rożd. Bohor.

Wschód słońca o godz. 5:10 rano, zachód o godzinie 5:25 po południu.

Repertuar Teatru miejskiego:

We czwartek po raz 11 „Piękna Rizetta“, operka w 3 aktach L. Falla.

Prognoza na dzis. Galicya wschodnia: Pogoda piękna, miejscami mgła spada, niepewnie, chłodno, południowo wschodni mierzny wiatr.

Galicya zachodnia: Od czasu do czasu pochmurno, niepewnie, ciepłota podnosi się, połudn. wschod. ożywny wiatr.

Narady lewicy sejmowej. W najbliższą niedzielę odbędzie się narada członków lewicy sejmowej. Przedmiotem obrad będzie sprawa reformy wyborczej do Sejmu.

Wiadomość, podana przez jedno z pism miejscowych, jakoby prawicy sejmowej groziło przesilenie wskutek wystąpienia z niej Podolaków, jest, jak się dowiadujemy, najzupełniej nieprawdziwą.

Przeciw drożyznie. W przepelnionej sali przy ul. Friedrichów odbyło się wczoraj pierwsze z szeregu zapowiedzianych zebrań nauczycielstwa pod przewodnictwem radnego dyrektora Kwiatkowskiego.

Referował wyczerpująco p. Kornecki, domagając się podwyższenia dodatków na mieszkanie, gdyż dodatki te nie pozostają dziś w żadnym stosunku do drożyzny mieszkań.

W rezolucjach domaga się referent podwyższenia:

a) Dla nauczycielstwa z egzaminem dojrzałości o 200 K.

b) Dla nauczycielstwa tymczasowego z egzaminem kwalifikacyjnym o 300 K.

c) Dla nauczycielstwa tymczasowego z egzaminem wydziałowym o 400 K.

d) Dla nauczycielstwa stałego niższej kategorii 768 K, wyższej kategorii 960 K.

e) Dla kierowników szkół 1200 K.

W granicach tego projektu miałyby Rada miejska uchwalić to podwyższenie. Projekt ten odpowiada dodatkom aktywnym urzędników magistratu czterech ostatnich rang.

W dyskusji nad referatem zabierali głos pp.: Gawlik, Siciński, Popowicz, Czerszyk-Bąkowska, Soleski, Smulikowski, Fruchtmanowa, Wojtowicz; mowcy ci domagali się użycia energicznych środków dla zdobycia wymienionych postulatów. Małą zaledwie mniejszością upadł wniosek pp.: Wojtowicza i Sicińskiego, ażeby nauczycielstwo udało się w pochodzie demonstracyjnym na posiedzenie Rady miejskiej gdzieby deputacja postulatę te przedstawiła. W rezultacie uchwalono wnioski referenta, między innymi i rezolucję ogólniejszej treści, mianowicie:

„Zebrani zwracają się do czynników miarodajnych z prośbą o poparcie, by Sejm kraj. jak najrychlej przystąpił do definitywnego uregulowania plac nauczycielstwa ludowego w granicach 4 rang urzędniczych, gdyż wysokość dzisiejszych plac uruga wprost poczuciu sprawiedliwości i nie pozwala na zaspokojenie najważniejszych potrzeb życiowych.

Wyborem komitetu zakończono zebranie.

Rumacya Bazyliańek. Zapowiedziane usunięcie przymusowe Bazyliańek miało się rozpocząć wczoraj rano, o godzinie 9-tej. Na miejscu zjawili się urzędnik egzekucyjny Terlecki, wraz z drugim funkcjonariuszem sądowym, p. Oryszczakiem. Tymczasem dr. Gwozdecki, zastępca prawni Bazyliańek, oświadczył przyslanej ze sądu komisji, że z powodu świeżo wniesionego sprzeciwu musi poczekać na ostateczną uchwałę wyższego sądu krajowego, który w tej właśnie chwili nad tą sprawą obraduje.

Komisja wstrzymała się z urzędowaniem i czekała. Czekala i nieliczna publiczność, której znaczną część stanowili dziennikarze, czekali 3 policyjanci piesi i konni, ajenci i komisarze. — Dopiero o godzinie pół do dwunastej przyniósł dr. Gwozdecki wiadomość, że sąd sprzeciw odrzucił. Bazyliańki oddały dobrowolnie klucze, a same, z wyjątkiem trzech, przeszły ogrodem do swej realności przy ulicy Długosza. Pensyonarki już przedtem udały się tam na lekcje.

Posługaczce kuchennej polecono dzwonić w dzwony cerkiewne, ale i to nie zaciekało zbyt publiczności. Przyzwani posługaczce wynieśli na podwórze kilka starych, nieużywanych walizek, rzeczy bowiem zakonnice i pensyonarek przeniesiono już dawniej dobrowolnie. Podczas pauzy przybiegły na spektakl popatrzeć i dziewczęta, które śmiejące się i dowiekujące uwiecznił fotograf. — Klucze od cerkwi zatrzymały Bazyliańki przy sobie, chcąc w ten sposób zmusić moskalofilów do wyłamania drzwi cerkiewnych, coby im u pobożnych mogło wiele zaszkodzić.

Znaczna kradzież. Z lokalu kolektury loteryjnej skradziono wczoraj wieczorem kolektorowi Henrykowi Arztowi 1000 koron. Arzt oddalił się z lokalu na chwilę, zamknąwszy drzwi na klucz, a po powrocie zastał drzwi również zamknięte ale wewnątrz, z kasy wertheimowskiej, zginęły pieniądze. Śledztwo w toku.

Poezye Zaleskiego i szcotka do zamiatania. Takie „utensilia“ znaleziono u aresztowanego na placu Krakowskim Michała Ciołkowskiego. Ponieważ jest uzasadnione podejrzenie, że rzeczy te pochodzą z kradzieży, przeto zdeponowano je na policyi, a Ciołkowskiego zamknięto.

Przejechanie. W ul. Halickiej najechał Józef Palidowicz, wieśniak z Mikołajowa, na Maryę Wank; koła wozu pokaleczyły ją, zadając jej kilka dotkliwych ran na rękach i nogach. Przejechaną opatrzyło pogotowie ratunkowe.

Zgubiono: Złotą branzoletę Jańcuskową z Brylantem, — akta wykupna propinacyi, — klucz wertheimowski od kasy.

Znaleziono: Weksel na 1000 K z podpisami.

Wybredni palacze używają tylko tutek zarowotnych

„Primus“

z fabryki francuskiej „ABADIE“ i z wiatą „OPTIMUS“.

Wszystkich p. t. prenumeratorów i przyjaciół naszego pisma prosimy o żądanie „Gazety Wieczornej“ we wszystkich kawiarniach, cukierniach, restauracjach i czytelnich publicznych w kraju, państwie i za granicą.

NADESŁANE.

Artykuły i notatki w tym dziale zamieszczone nie pochodzą od Redakcyi.

Sekundaryusz Dr. S. OBERLAENDER

ordynuje w chor. dróg moczowych, skórnych i weneryczn.

Plac Smolki 1 a, I piętro.

772

Docent chorób usznych Dr. Teofil Zalewski

ord. w chor. uszów, nosa, gardła i krtani od 12—1 i od 3—5 ul. Sykstuska 49 (naprz. kościoła św. Maryi Magd.) 686

Okulista

1244

Docent dr. WIKTOR REIS

powrócił — ordynuje ul. Akademicka 1. 26.

Sprawozdania giełdowej towarowej

Kursy giełdy wiedeńskiej.

Wiedeń, dnia 20. września.

Losy a) procentowe:

Anstryackiego Zakładu kred. i oblię. p. z r. 1880 3 proc. 292.—. Austr. Zakł. kred. z b. op. z r. 1880 3 proc. 275.—. Tow. żegl. na Dunaju 100 k. 4 m. zł. proc. 306.—. Węgierak. Banku hip. po 104 zł. i proc. 249.50. Pożyczka serbska norm. po 100 fr. proc. 125.—.

Losy b) bezprocentowe:

Budapeszteńskie (Basilla) 5 zł. 35.50. Zakładu kred. dla handlu i przemysłu po 100 zł. 499.—. Clary 40 m. k. 165.—. Losy m. Krakowa 20 zł. 95.—. Pożyczka m. Lublany 20 zł. 82.—. Palfy 40 zł. m. konw. —.—. Czerwonego krzyża austr. tow. 10 zł. 69.50. Czerwonego krzyża węg. tow. 5 zł. 44.80. Losy fund. arc. Rudolfa 10 zł. 76.50. Salma 40 zł. m. k. 260.—. Tureckie oblię. prem. kolejowe 400 fr. per cassa 245.10. Tureckie oblię. prem. kolejowe 400 fr. per medio 246.—. Losy komunalne m. Wiednia z r. 1874 504.—.

Berlin, dnia 20 września. Banknoty austriackie 84.80 Spirytus —.—.

Paryż, dnia 20. września. Trzyprocentowa renta 93.57 mąka 31.55

Frankfurt dnia 20. września. Austr. kred. 202.50. Kołaja państwowa 185.—, Disconto 184.75. Laura 160.50.

Uspობnienie stałe.

Berlin, dnia 20. września. (Giełda popoł.) 4 proc. węg. renta złota —.—. Węg. renta koronowa —.—. Austriackie akcje kredytowe 209.75. Staatsbahn 159.87. Lombardy 19.75, Disconto Comandit 198.50. Ruble 218.10.

Tendencja silna.

Frankfurt, dnia 20 września. Wczorajsza giełda wiedeńska: Anstryacka renta papierowa —.—. Austr. renta srebrna 96.80. Austr. renta złota 98.35. Austriackie akcje kredytowe 204.—. Staatsbahn 158.—. Lombardy 186.10 proc. austr. renta kor. 93.—.

Tendencja silna.

Zamknięcie giełdy berlińskiej.

Berlin: 20/9 1911. Przy zamknięciu dzisiejszej giełdy notowano: Kredyty 202.25, Staatsbahn —.—, Disconto Comandit 184.62, Berlin Tow. handl. 164.87, Laura 159.25, Bonumery 222.52, Kolej połudn. wschodnio-pruska —.—, Rubla za got. 216.25, Kolej warsz.-wied. 204.25, Kolej m. rz. środkowego —.—, Kolej Merydyemalna 119.25, Losy tureckie 170.—, Renta włoska —.—, „Harpener“ kopalnia węgla 175.50, Kolej Marienburg-Mławka —.—, Konsolidacje —.—, Lombardy 21.87, Kolej Henry 146.—, Niemiecki Bank narodowy 123.75, Kanada Profarred 225.50, Akcje żeglugi hamburskiej 126.25, Kurs warszawski —.—, Huta „Donnersmark“ 290.—, 3 i pół proc. renta rosyjska z r. 1884 —.—, 3.5 proc. renta rosyjska 88.—, 4 proc. renta rosyjska z r. 1902 89.62, 4 i pół proc. renta ros. z r. 1905 100.25, Rheinische Stahlwerke 154.50, Gelsenkirchen 192.12

Pismem kieruje: KOMITET REDAKCYJNY.

Wydawca: Spółka Wydawnicza „Gazety Wieczornej“.

Redaktor odpowiedzialny: JERZY KONARSKI.
Drukiem Artura Goldmana, Lwów, Sykstuska 19.